

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: آوانته! ارگان حزب کمونیست پرتغال
نویسنده: خورخه کادیم
فرستنده: نسترن نصرتی
۲۵ اکتوبر ۲۰۲۰

لاشخورها

رئیس‌جمهور لوکاشنکو، نه به خاطر اشتباهی که ممکن است مرتکب شده باشد، بلکه به خاطر کار خوبی که در دفاع از اقتصاد بلاروس در برابر اشتباهات سیری‌ناپذیر سرمایه بزرگ جهانی و همچنین در برابر اولیگارشی‌های روسیه انجام داده و «سه‌چهارم اقتصاد را در بخش عمومی» نگه داشته است، زیر آتش است. اگر او گزینه دیگری را در پیش گرفته بود، مانند گوآیدو، حتا با صفر درصد آراء رئیس‌جمهور قانونی شمرده می‌شد. و رسانه‌ها او را مانند امارات متحده عربی- مورد ستایش اسرائیل و ایالات متحده- دمکرات، و مانند پادشاه سابق اسپانیا که از عدالت فرار کرد قانونی می‌دانستند.

برای درک آنچه که در بلاروس می‌گذرد فقط آندرس آسلوند (Anders Aslund)، یکی از معماران «شوکی درمانی» را بخوانید، که پس از ۱۹۹۱ سرمایه‌داری را در روسیه احیاء کرد. آسلوند یک جنایتکار جنگی طبقاتی است. در عرض یک دهه، تولید ناخالص داخلی روسیه تقریباً نصف شد (data.worldbank.org) میانگین عمر مردان روسیه به ۵۹,۸ سال کاهش یافت (گزارش توسعه انسانی برنامه عمران ملل متحد، ۲۰۰۰) و کشور در

پرتگاه سقوط قرار گرفت. اما غارت فقط بینوایی و مرگ نیافرید- میلیونرهای روسی آفرید و حساب اولیگارش‌های دمکرات- غربی را پُر کرد: بین ۱۹۹۲ و ۱۹۹۸ فرار سرمایه از روسیه به بانک‌های غربی به ۲۱۰ میلیارد دلار رسید (فایننشال تایمز، ۲۷ اگست ۱۹۹۹).

آسلوند (www.intellinews.com، ۱۵ اگست ۱۹۲۰) اکنون می‌گوید: «هر کس که به بلاروس سفر می‌کند متعجب می‌شود: این آخرین اقتصاد شوروی است، اما در واقع کار می‌کند. [...] اقتصاد بسیار صنعتی آن تحت سلطه حدود ۴۰ بنگاه دولتی، به ویژه در صنایع سنگین قرار دارد. آن‌ها هنوز محصولات شوروی را تولید می‌کنند [...] اما آن‌ها بهترین محصولات شوروی هستند که تاکنون دیده شده اند. [...] مشکلات کلان-اقتصادی ناچیزند. تورم، در حدود ۵ درصد، تحت کنترل است. کسری بودجه رسمی کوچک است، و بدهی عمومی به ۳۵ درصد تولید ناخالص داخلی محدود است [...] به طور کلی، اداره امور دولتی از سلامت کامل برخوردار است، احتمالاً بهترین در اتحاد شوروی سابق است. [...] بلاروس تجار بزرگ یا اولیگارش‌های خصوصی ندارد. فساد تاکنون به طرز شگفت‌انگیزی محدود بوده است.» شخص دوست دارد بگوید: صد البته!

اما آسلوند ستایش نمی‌کند. او در حال نمایش کاتالوگ چیزی است که انتظار دارد فصل بعدی تولید کلان «غارت شرق» باشد. او هیچ علامتی از بیماری نمی‌بیند، اما خواهان درمان است: «اکثر شرکت‌های بزرگ باید خصوصی شوند.» تا به وسیله سرمایه امپریالیستی غارت شوند (بعضی جیب‌ها را پر کنند) و سپس تعطیل شوند (رقابت را نابود کنند). حتی کارخانه‌های کشتی‌سازی گدانسک، محل تولد «همبستگی»، از این سرنوشت فرار نکرد. آسلوند از این نگران است که «یک فروش باز ممکن است به صاحبان روسی همه چیز منجر شود.» او برای این جان به تن اولیگارش‌هایی ندمید که اکنون آن‌ها را «گرگ‌های روسی که قربانیان احتمالی او را شکار می‌کنند»، می‌نامد. برای آسلوند، فقط لاشخورهای اورو-امریکائی حق غارت دارند.

رئیس‌جمهور لوکاشنکو، نه به خاطر اشتباهی که ممکن است مرتکب شده باشد، بلکه به خاطر کار خوبی که در دفاع از اقتصاد بلاروس در برابر اشتهای سیری‌ناپذیر سرمایه بزرگ جهانی و همچنین در برابر اولیگارش‌های روسیه انجام داده و «سه‌چهارم اقتصاد را در بخش عمومی» نگه داشته است، زیر آتش است. اگر او گزینه دیگری را در پیش گرفته بود، مانند گوآیدو، حتی با صفر درصد آراء رئیس‌جمهور قانونی شمرده می‌شد. و رسانه‌ها او را مانند امارات متحده عربی- مورد ستایش اسرائیل و ایالات متحده- دمکرات، و مانند پادشاه سابق اسپانیا که از عدالت فرار کرد قانونی می‌دانستند.

هدف سخنرانی‌های مکرون، ترمپ یا بایدن درباره تظاهرکنندگان هوادار دمکراسی فریفتن ناآگاهان است. اینرا فقط از واسکت های زرد که علیه آنها همه چیز- حتا بیرون آوردن چشم‌ها- مجاز است، از قربانیان خشونت پولیس در ایالات متحده یا هزاران نفر از اهالی نیویورک بپرسید که هر روز در هر بلوک برای دریافت غذای اهدائی صف می‌کشند (نیویورک پست، ۲۲ اگست ۱۹۲۰)، در حالی‌که میلیونرها از همهگیری برای پر کردن جیب خود بهره‌برداری می‌کنند.

<http://www.avante.pt/pt/2441/opiniao/160588/Abutres.htm>

تارنگاشت عدالت